GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR IŠVADA,
pateikta 2021 m. liepos 15 d.[1]

Byla C-431/20 P

Carlo Tognoli,
Emma Allione,
Luigi Alberto Colajanni,
Claudio Martelli,
Luciana Sbarbati,
Carla Dimatore, Mario Rigo įpėdinė,
Roberto Speciale,
Loris Torbesi, Eugenio Melandri įpėdinis,
Luciano Pettinari,
Pietro Di Prima,
Carla Barbarella,
Carlo Alberto Graziani,
Giorgio Rossetti,
Giacomo Porrazzini,
Guido Podestà,
Roberto Barzanti,
Rita Medici,
Aldo Arroni,
Franco Malerba,
Roberto Mezzaroma
prieš

Europos Parlamentą

„Apeliacinis skundas – Unikalus Europos Parlamento nario statusas – Italijos rinkimų apygardose išrinkti Europos Parlamento nariai – Europos Parlamento pakeistos teisės į pensiją – Aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį – Sąvoka – Privalomos teisinės pasekmės – Pareiškimas dėl ieškinio patikslinimo – Priimtinumas“

[1] Originalo kalba: prancūzų.

I. Įvadas

1. Apeliaciniu skundu C. Tognoli ir kiti apeliantai prašo panaikinti 2020 m. liepos 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Tognoli ir kt. / Parlamentas*[2], kuria šis teismas atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtinus jų ieškinius dėl 2019 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento Generalinio finansų direktorato (GD) Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo raštų dėl jiems mokamos pensijos dydžio pakeitimo[3] po to, kai 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojo *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba, Italija) Sprendimas Nr. 14/2018[4], panaikinimo.

2. Dėl šių raštų, išsiųstų tam tikriems buvusiems Europos Parlamento nariams ar jų įpėdiniams, buvo pareikšta daugybė ieškinių, kuriuos Bendrasis Teismas pripažino akivaizdžiai nepriimtinais. Dėl tą pačią dieną priimtų ir identiškai suformuluotų nutarčių Teisingumo Teismui pateikti apeliaciniai skundai[5].

3. Taigi Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą dėl sąlygų, kuriomis gali būti pareiškiami ieškiniai dėl Parlamento sprendimų Europos Parlamento narių pensijos peržiūros klausimu, priimamų per administracinę procedūrą, kuriai netaikomas specialus reglamentavimas.

4. Nagrinėjant šį apeliacinį skundą ir apeliacinį skundą byloje C-408/20 P (juos Teisingumo Teismas nusprendė nagrinėti kartu), esminiai svarstymai susiję su sąvoka „aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį“, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį[6].

II. Teisinis pagrindas

5. Bendrojo Teismo procedūros reglamento[7] 86 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai aktas, kurį prašoma panaikinti, visiškai ar iš dalies pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies ieškovas gali patikslinti ieškinį, kad atsižvelgtų į šią naują aplinkybę.

<...>

[2] T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 ir T-477/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:302, toliau – skundžiama nutartis.

[3] Žr. šios išvados 11 punktą.

[4] Toliau – Sprendimas Nr. 14/2018.

[5] Be šio apeliacinio skundo, tuo pačiu metu nagrinėjamas kito buvusio Europos Parlamento nario pateiktas apeliacinis skundas (byla *Poggiolini / Parlamentas* (C-408/20 P)) dėl 2020 m. liepos 3 d. Nutarties *Falqui ir Poggiolini / Parlamentas* (T-347/19 ir T-348/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:303). Kiti apeliaciniai skundai nagrinėjami bylose *Coppo Gavazzi ir kt. / Parlamentas* (C-725/20 P) ir *Santini ir kt. / Parlamentas* (C-198/21 P) dėl identiškų 2019 m. balandžio 11 d. ar 2019 m. gegužės 8 d. raštų. Jie atitinkamai pateikti dėl 2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Coppo Gavazzi ir kt. / Parlamentas* (T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19, EU:T:2020:494), taip pat dėl 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *Santini ir kt. / Parlamentas* (T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ir T-385/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:78). Šiuo metu šiose bylose vykdoma rašytinė proceso dalis.

[6] Dėl šios sąvokos pateiktas šio apeliacinio skundo pirmasis pagrindas, o byloje C-408/20 P – apeliacinio skundo antrasis pagrindas. Šiose dviejose bylose bus pateikta identiška analizė.

[7] Prieinamas šiuo interneto adresu: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/version_consolidee_rp_propre.pdf.

6. Pirmininkas nustato terminą, per kurį atsakovas gali pateikti atsiliepimą į pareiškimą dėl ieškinio patikslinimo, tačiau tai netrukdo Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl šio pareiškimo priimtinumo.

7. Pirmininkas prireikus nustato terminą, per kurį įstojusios į bylą šalys gali papildyti įstojimo į bylą paaiškinimus, atsižvelgdamos į pareiškimą dėl ieškinio patikslinimo ir į atsiliepimą į šį pareiškimą. Pareiškimas ir atsiliepimas kartu įteikiami įstojusioms į bylą šalims.“

III. Ginčo aplinkybės

6. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamos nutarties 1–9 punktuose ir jas galima apibendrinti kaip nurodyta toliau.

7. Apeliantai dėl buvusio Parlamento nario, išrinkto Italijoje, ar dėl tokį narį pergyvenusio sutuoktinio statuso gauna senatvės pensiją, skiriamą pagal Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisykles, arba našlių pensiją.

8. 2018 m. liepos 12 d. Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba Sprendimu Nr. 14/2018 nusprendė perskaičiuoti pagal įmokų sistemą buvusių šių rūmų deputatų pensijų dydžius, kiek tai susiję su eitomis kadencijomis iki 2011 m. gruodžio 31 d.[8] Šiuo pagrindu šiems nariams ar juos pergyvenusiems sutuoktiniams išmokėtų pensijų dydis buvo sumažintas nuo 2019 m. sausio 1 d.

9. Parlamentas apeliantus informavo, pateikdamas jų 2019 m. sausio mėn. pensijos lapeliuose pastabą, kad taikant Sprendimą Nr. 14/2018 jų pensijos dydis gali būti peržiūrėtas ir dėl šios peržiūros gali būti susigrąžinamos nepagrįstai sumokėtos sumos.

10. Parlamento Finansų GD Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo raštu be datos, pridėtu prie jų 2019 m. vasario mėn. pensijų lapelių, apeliantai buvo įspėti, kad:

– Parlamento teisės tarnyba patvirtino, kad Sprendimas Nr. 14/2018 automatiškai taikomas jų padėčiai,

– kai tik Parlamentas gaus reikiamą informaciją iš *Camera dei deputati* (Deputatų rūmai, Italija), jiems praneš apie naują jų teisių į pensiją nustatymą ir pradės galimo išmokų skirtumo, susidarysiančio per ateinančius dvylika mėnesių, susigrąžinimo procedūrą, taip pat

– galutinis jų pensijos dydis bus nustatytas oficialiu aktu, dėl kurio bus galima pateikti skundą pagal 2008 m. gegužės 19 d. ir birželio 9 d. Europos Parlamento biuro sprendimo dėl Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklių[9] 72 straipsnį arba ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį.

[8] Skundžiamos nutarties 3 punkte nurodyta, kad šiuo metu Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo klausimas nagrinėjamas *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų jurisdikcijos taryba, Italija).

[9] OL C 159, 2009, p. 1.

11. 2019 m. balandžio 11 d. dokumentais [10] šis skyriaus vadovas apeliantus informavo, kad, kaip jis pranešė 2019 m. vasario mėn. rašte:

– jų pensijos dydis bus koreguojamas pagal analogiškų pensijų, kurias Italijoje Deputatų rūmai moka buvusiems nacionalinio parlamento nariams, sumažinimą, remiantis Sprendimu Nr. 14/2018, nuo 2019 m. balandžio mėn. (ir atgaline data nuo 2019 m. sausio 1 d.) pagal šių raštų priede pateiktus naujų teisių į pensiją nustatymo projektus ir

– nustatytas 30 dienų terminas nuo šių raštų gavimo dienos pateikti pastabas, o nepateikus tokių pastabų šių raštų pasekmės bus laikomos galutinėmis ir, be kita ko, reikš tai, kad už 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai gautos sumos turės būti grąžintos.

12. 2019 m. gegužės 13 d. ir birželio 4 d. atsiųstuose elektroniniuose laiškuose apeliantai pateikė savo pastabas kompetentingai Parlamento tarnybai.

13. Nuo 2019 m. gegužės 22 d. iki birželio 24 d. atsiųstais elektroniniais laiškais Parlamentas patvirtino, kad gavo šias pastabas, ir apeliantams nurodė, kad atsakymas jiems bus pateiktas išnagrinėjus jų argumentus.

14. Elektroniniuose laiškuose, kurių datos nuo 2019 m. birželio 20 d. iki liepos 23 d., t. y. vėlesnės, nei apeliantai pareiškė ieškinius pirmojoje instancijoje [11], Parlamento Finansų GD Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovas nurodė, kad apeliantų pateiktose pastabose nėra duomenų, galinčių pagrįsti ginčijamuose dokumentuose išreikštos Parlamento pozicijos peržiūrą, todėl teisės į pensiją ir planas dėl nepagrįstai sumokėtų sumų, perskaičiuotų ir pateiktų šių dokumentų prieduose, susigrąžinimo tapo galutiniai šių sprendimų įteikimo dieną.

15. Vis dėlto skundžiamos nutarties priėmimo dieną Parlamentas nebuvo priėmęs galutinio sprendimo dėl specifinės E. Melandri padėties (byla T-437/19).

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

16. 2019 m. birželio 28 d. ir liepos 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantų ieškinius dėl ginčijamų dokumentų panaikinimo.

17. 2019 m. rugsėjo 16, 19 ir 24 d. atskirais dokumentais Parlamentas pateikė šių ieškinių nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus.

18. Nuo 2019 m. rugsėjo 19 d. iki spalio 4 d. apeliantai, išskyrus E. Allione (byla T-396/19) ir E. Melandri (byla T-437/19) pateikė pareiškimus dėl jų atitinkamų ieškinių patikslinimo. Nuo 2019 m. spalio 15 d. iki spalio 28 d. Parlamentas pateikė pastabas dėl šių pareiškimų.

19. Nuo 2019 m. lapkričio 3 d. iki lapkričio 12 d. apeliantai, išskyrus E. Melandri (byla T-437/19) [12], pateikė pastabas dėl Parlamento pateiktų šių ieškinių nepriimtinumu grindžiamų prieštaravimų.

[10] Toliau – ginčijami dokumentai.

[11] Žr. šios išvados 16 punktą. Vienintelėje byloje dėl *E. Allione* (byla T-396/19) 2019 m. birželio 20 d. Parlamento atsakymas pateiktas anksčiau, nei pareikštas ieškinys (t. y. 2019 m. birželio 28 d.). Šiuo klausimu žr. skundžiamos nutarties 10 ir 12 punktus.

[12] E. Melandri mirė 2019 m. spalio 27 d. 2020 m. sausio 30 d. Bendrasis Teismas buvo informuotas, kad L. Torbesi ketina dalyvauti toliau nagrinėjant bylą.

20. 2019 m. gruodžio 10 d. nutartimi Bendrasis Teismas nusprendė nagrinėti nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus nagrinėdamas bylą iš esmės. 2020 m. sausio 27 d. ir 28 d. Parlamentas pateikė atsiliepimus į ieškinius.

21. 2020 m. vasario 3 d. Bendrasis Teismas nusprendė, kad nereikia antrą kartą keistis pareiškimais.

22. Pagal Procedūros reglamento 126 straipsnį priimta skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas tuos ieškinius atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtinus.

23. Visų pirma, kiek tai susiję su prašymu panaikinti ginčijamus dokumentus, Bendrasis Teismas pirmiausiai nusprendė, kad nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus Parlamentas pateikė per nustatytus terminus, nes apskaičiuojant šiuos terminus atsižvelgiama į fiksuotą dešimties dienų terminą dėl nuotolių [13].

24. Paskui, Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijami dokumentai nėra asmens nenaudai priimti aktai [14]. Nurodęs, kad vien nuo 2019 m. balandžio mėn. taikomo naujo pensijų apskaičiavimo metodo nepakanka, siekiant įrodyti, kad Parlamentas priėmė galutinę poziciją dėl pensijų dydžio [15], remdamasis ginčijamų dokumentų formuluote ir juose priminta apeliantams suteikta galimybe pateikti pastabas, kuria jie pasinaudojo [16], Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantams pateikti Parlamento atsakymai yra šios institucijos galutiniai sprendimai, todėl negali būti nagrinėjami kaip ginčijamus dokumentus tik patvirtinantys aktai [17].

25. Galiausiai, Bendrasis Teismas nusprendė, jog tai, kad ginčijamuose dokumentuose nebuvo nurodyta, per kiek laiko Parlamentas atsakys į apeliantų pastabas, neturi reikšmės, kaip ir priekaištai dėl motyvavimo stokos bei proporcingumo principo pažeidimo [18].

26. Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantų pateikti pareiškimai dėl ieškinių patikslinimo akivaizdžiai nepriimtini, nes jų pradiniai ieškiniai buvo nepriimtini jų pateikimo dieną [19], ir bet kuriuo atveju šiuose pareiškimuose suformuluotus reikalavimus dėl kitų „preliminarių, parengiamųjų, vėlesnių ar susijusių“ aktų reikėjo atmesti kaip nepriimtinus, nes juose ginčo dalykas neapibrėžtas pakankamai tiksliai [20].

27. Trečia, Bendrasis Teismas atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtinus apeliantų prašymus priteisti iš Parlamento nepagrįstai atskaitytas sumas, nes pagal suformuotą jurisprudenciją jis neturi teisės duoti nurodymų Sąjungos institucijoms [21].

13 Žr. skundžiamos nutarties 45–48 punktus.

14 Žr. skundžiamos nutarties 57 punktą.

15 Žr. skundžiamos nutarties 51 punkto paskutinį sakinį.

16 Žr. skundžiamos nutarties 52 ir 53 punktus.

17 Žr. skundžiamos nutarties 56 ir 60 punktus.

18 Žr. skundžiamos nutarties 61 ir 62 punktus.

19 Žr. skundžiamos nutarties 66 ir 67 punktus,

20 Žr. skundžiamos nutarties 69 punktą.

21 Žr. skundžiamos nutarties 73 ir 74 punktus.

V. Šalių reikalavimai

28. Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą nutartį,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– priteisti iš Parlamento apeliacinėje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

29. Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliantų apeliacinėje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

VI. Dėl apeliacinio skundo

30. Apeliantai remiasi pagrindiniu apeliacinio skundo pagrindu, grindžiamu galimybe pareikšti ieškinį dėl ginčijamų dokumentų. Subsidiariai pateikti dar du pagrindai: vienas jų – dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio aiškinimo klaidos, o kitas – dėl rungimosi principo pažeidimo ir šio reglamento 126 straipsnio aiškinimo klaidos.

A. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo galimybe pareikšti ieškinį dėl ginčijamų dokumentų

31. Remdamiesi šiuo pagrindu apeliantai skundžia Bendrojo Teismo nutartį, nes joje nuspręsta, kad ginčijami dokumentai nėra asmens nenaudai priimti aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį [22].

1. Šalių argumentai

32. Apeliantai tvirtina:

– visų pirma, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją galimybę pareikšti ieškinį dėl akto lemia jo sukeliamos teisinės pasekmės, o ne jo galutinis pobūdis, juo labiau kad nebuvo nurodyta teisinio pagrindo, skiriančio laikiną aktą ir galutinį aktą. Šiuo atveju ginčijami dokumentai padarė poveikį nuo 2019 m. balandžio mėn. sumokėtos pensijos dydžiui ir, subsidiariai,

– nebuvo aišku, kad po ginčijamų dokumentų gali būti priimti ne vien juos patvirtinantys sprendimai; kad iš Parlamento atsakymų į pastabas matyti, jog jie tik patvirtinantys, ir kad Parlamentas prieštarauja sau teigdamas, jog jis turėjo taikyti Sprendimą Nr. 14/2018,

– kad ginčijamų dokumentų pobūdis negali kisti dėl to, kad buvo pateiktos arba nepateiktos pastabos, nors jokių kitų duomenų nereikia, nes priimtas Parlamento sprendimas automatiškai

[22] Žr. šios išvados 24 ir 25 punktus.

taikyti Sprendimą Nr. 14/2018, ir kad, neturėdami informacijos apie Parlamento atsakymo pateikimo terminą, jie negalėjo delsti pareikšti ieškinius ir,

– kad E. Allione (byla T-396/19) pareiškė ieškinį dėl jai skirto ginčijamo dokumento tą dieną, kai Parlamentas atsakė į jos rašytines pastabas, t. y. kai šis aktas tapo galutinis.

33. Parlamentas teigia, kad pensijos dydžio sumažinimas galėjo būti pakeistas atsižvelgiant į apeliantų pastabas ir kad jo galutinė pozicija buvo patvirtinta po ginčijamų dokumentų priėmimo, kaip matyti iš šių dokumentų turinio ir suinteresuotųjų asmenų galimybės pateikti rašytines pastabas, kuria jie pasinaudojo. Tai, kad nėra teisinio pagrindo, leidžiančio tuos dokumentus laikyti parengiamaisiais, neturi jokios reikšmės jų kvalifikavimui, nes Parlamento praktika siekiama užtikrinti atitinkamų asmenų teisę būti išklausytiems, kol nepriimtas galutinis sprendimas sumažinti jų pensijų dydį. Kiek tai susiję su būtent šių dokumentų nedelsiant sukeliamomis pasekmėmis, Parlamentas nurodo jų laikinąjį pobūdį.

2. Vertinimas

34. Pirmuoju pagrindu apeliantai iš esmės skundžia Bendrojo Teismo pateiktą vertinimą dėl teisinių pasekmių kriterijaus, suteikiančio galimybę pasinaudoti SESV 263 straipsnyje nurodyta teisių gynimo priemone atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

35. Reikia priminti, kad „aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį“, kaip jie suprantami pagal šį straipsnį, yra bet kokios institucijų priimtos nuostatos, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis sukeliami privalomi teisiniai padariniai, galintys paveikti ieškovo fizinio ar juridinio asmens interesus, iš esmės pakeisdami jo teisinę padėtį [23].

36. Vis dėlto SESV 263 straipsnyje numatyta teisminė kontrolė netaikoma visiems aktams, nesukeliantiems privalomų teisinių pasekmių, kaip antai parengiamiesiems aktams ir išimtinai vykdymo aktams, paprastoms rekomendacijoms ir nuomonėms, taip pat iš principo vidaus instrukcijoms [24].

37. Siekiant nustatyti, ar ginčijamas aktas sukelia tokių pasekmių, reikia remtis šio akto esme bei jo rengėjo ketinimais [25] ir įvertinti šias pasekmes pagal objektyvius kriterijus, kaip antai minėto akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus [26].

38. Taigi tarpinės priemonės, kuriomis siekiama parengti galutinį sprendimą, iš principo nėra aktai, galintys būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas. Taip yra tuo atveju, jeigu jose pateikta laikina institucijos nuomonė [27].

[23] Žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimą *VodafoneZiggo Group / Komisija* (C-689/19 P, EU:C:2021:142, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), taip pat 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[24] Žr. 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[25] Dėl tam tikrų formalių reikalavimų poveikio nebuvimo žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimą *Athinaïki Techniki / Komisija* (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42–45 punktai).

[26] Žr. 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[27] Žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

39. Dėl tarpinio akto taip pat negalima pareikšti ieškinio, jei nustatyta, kad šiame akte esantys pažeidimai gali būti nurodyti grindžiant ieškinį dėl galutinio sprendimo, kurio parengiamasis aktas jis yra. Tokiomis aplinkybėmis ieškinys, pareikštas dėl sprendimo, kuriuo užbaigiama procedūra, užtikrins pakankamą teisminę apsaugą [28].

40. Be to, dėl ginčijamo sprendimo galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, tik jeigu tam tikrų jo motyvų pakeitimas, nors nepakeičia ankstesnio sprendimo rezoliucinės dalies turinio, pakeičia rezoliucinėje dalyje išdėstyto sprendimo esmę ir paveikia ieškovų interesus, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją dėl SESV 263 straipsnio. Priešingu atveju, tai yra patvirtinamasis aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

41. Šiuo atveju vadovaudamasis šios išvados 35 ir 38 punktuose priminta jurisprudencija [29] Bendrasis Teismas nurodė aplinkybes, susijusias su ginčijamų dokumentų turiniu, t. y. pavartotą žodį „projektas“ ir patikslinimą, kad teisių į pensiją peržiūra ir 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai gautų sumų sugrąžinimas taps galutinis tik pasibaigus 30 dienų terminui, per kurį galima pateikti pastabas. Bendrasis Teismas nusprendė, jog dėl to, kad apeliantai pasinaudojo šia galimybe, naujų teisių į pensiją nustatymo projektai negalėjo tapti galutiniai, todėl elektroniniai laiškai, atsiųsti po to, kai apeliantai pateikė pastabas, yra galutiniai Parlamento sprendimai.

42. Be to, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šie elektroniniai laiškai nėra vien patvirtinamieji aktai, nes ginčijami dokumentai nebuvo galutiniai, ir kad šiuo klausimu Parlamento atsakymo pateikimo termino nenurodymas šiuose dokumentuose neturi reikšmės.

43. Apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu apeliantai neskundžia Bendrojo Teismo išvadų dėl ginčijamų dokumentų turinio ir jų priėmimo konteksto. Apeliantai mano, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, vertindamas galimybę pareikšti ieškinį dėl šių dokumentų, kiek tai susiję su juos priėmusios institucijos įgaliojimais, ir tvirtina, kad jais iš karto buvo sumažintas jų pensijų dydis.

44. Iš skundžiamos nutarties 5, 6 ir 51 punktų matyti, jog Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamus dokumentus parengė Parlamentas, turintis įgaliojimus priimti sprendimus, ir kad Parlamentas įpareigotas peržiūrėti išmokėtų pensijų dydį, atsižvelgdamas būtent į Europos Parlamento narių pensijų dydžio nustatymo sistemą. Remiantis Bendrojo Teismo konstatuotomis aplinkybėmis esant šiam kontekstui šios institucijos Finansų GD praktika pasireiškė tuo, kad 2019 m. vasario mėn. apeliantai buvo informuoti apie būsimą pensijų dydžio peržiūrą dėl automatiškai taikomo Sprendimo Nr. 14/2018, paskui, po dviejų mėnesių, šiais dokumentais jie buvo informuoti apie realų įgyvendinimą ir galimybę pateikti pastabas per 30 dienų nuo tų dokumentų gavimo.

45. Vadinasi, galima daryti išvadą, kad Parlamentas vienareikšmiškai patvirtino priemonę, sukeliančią teisinių pasekmių apeliantų interesams ir jiems privalomą.

46. Nuspręsdamas, kad ginčijami dokumentai nėra sprendimai, Bendrasis Teismas nurodė galimybės pateikti pastabas gavus šiuos dokumentus buvimą ir konstatavo, kad ta galimybe pasinaudota ir kad apeliantų pastabos buvo išnagrinėtos, o nuo 2019 m. sausio mėn. nepagrįstai sumokėtos sumos nebuvo susigrąžintos.

[28] Žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), taip pat 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[29] Žr. skundžiamos nutarties 50 ir 51 punktus.

47. Taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tokius šių konstatuotų aplinkybių lemiamus elementus:

– kad nebuvo panaikintas privalomasis ginčijamų dokumentų pobūdis, darantis poveikį apeliantų interesams gavus pastabas, ir

– užtikrinimą, kad Parlamentas iš principo negali iš naujo persvarstyti savo sprendimo, nes jam privalomas Sprendimas Nr. 14/2018.

48. Vadinasi, šiomis ypatingomis aplinkybėmis, labai besiskiriančiomis nuo tų, dėl kurių priimta skundžiamos nutarties 50 punkte Bendrojo Teismo nurodyta jurisprudencija, ginčijami dokumentai, priešingai, nei 2019 m. vasario mėn. atsiųsti dokumentai, negali būti laikomi paprastais informaciniais raštais, apeliantams atsiųstais, siekiant sužinoti jų nuomonę ir kaip galima išsamiai ją pateikti Parlamentui prieš jam priimant sprendimą, arba, kitaip tariant, būtinu etapu prieš apribojant jų teises.

49. Šiomis aplinkybėmis ginčijami dokumentai galėtų būti nagrinėjami kaip preliminarios ar parengiamosios nuomonės, tik jeigu Parlamentas būtų aiškiai nurodęs, kad jo sprendimas sumažinti pensijas po Sprendimo Nr. 14/2018 sukels konkrečių pasekmių tik jei suinteresuotieji asmenys nepateiks pastabų ar pasibaigs tam tikras tokių pastabų pateikimo terminas, o šiuo atveju taip nebuvo.

50. Šiuo aspektu nereikšminga konstatuota aplinkybė, kad Parlamentas iki galo neįgyvendino pensijų dydžio sumažinimo, galiojančio nuo 2019 m. balandžio mėn., nes nesusigrąžino 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai sumokėtų sumų. Iš tikrųjų ši aplinkybė nekeičia ginčijamų dokumentų kvalifikavimo, susijusio su gautos ir gausimos pensijos dydžio automatine peržiūra, nes nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo materialinės sąlygos taip pat susijusios su Sprendimu Nr. 14/2018.

51. Galimybę pareikšti ieškinį dėl ginčijamų dokumentų patvirtina skundžiamos nutarties 56 punkte konstatuota aplinkybė, kad per šią pensijų peržiūros procedūrą nebuvo priimta jokio kito sprendimo pasibaigus 30 dienų terminui, per kurį pensijos gavėjas galėjo pateikti pastabas, arba dėl jų atmetimo. Kadangi nebuvo vykdoma peržiūros procedūra, kurios pabaigoje priimamas išsamiai motyvuotas sprendimas atsakant į pensijos gavėjo pastabas, akto, lėmusio jos dydžio pakeitimą, teisėtumas bus vertinamas pasibaigus šiam terminui ir atsižvelgiant į informaciją, Parlamento turėtą tuo momentu, kai jis informavo gavėjus.

52. Taip pat tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, Parlamentas negali pagrįstai teigti, kad apeliantai, gavę ginčijamus dokumentus, paskui pateikę pastabas, turėjo laukti, kol ši institucija jiems patvirtins pensijų dydžio sumažinimą, tam, kad šis atsakymas į jų pastabas galėtų būti laikomas galutiniu aktu ir dėl jo būtų galima pareikšti ieškinį. Iš tikrųjų tokių apeliantų veiksmų sėkmė buvo mažai tikėtina, kiek tai susiję su pensijų dydžio sumažinimu, priklausančiu nuo Sprendimo Nr. 14/2018, atsižvelgiant į Parlamento pakartotą informaciją, iš kurios buvo galima suprasti, kad jo atsakymas, nesant naujų aplinkybių, bus laikomas patvirtinamuoju aktu, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio [30].

[30] Žr. šios išvados 40 punktą.

53. Pirma pateiktą analizę patvirtina jurisprudencija dėl asmens nenaudai priimto akto apibrėžties viešosios tarnybos bylose, kai ginčijamos sprendimo sukeliamos finansinės pasekmės. Mėnesinis darbo užmokesčio lapelis gali rodyti, kad egzistuoja sprendimas [31]. Kai darbo užmokesčio lapelyje pirmą kartą atsispindi naujo bendro pobūdžio aktą, kuriuo nustatomos piniginės išmokos, įgyvendinimas, tai būtinai reiškia, kad dėl jo adresato priimtas individualus administracinis sprendimas, kuris sukuria privalomų teisinių pasekmių, galinčių tiesiogiai ir nedelsiant daryti poveikį atitinkamo pareigūno interesams. Tačiau paskesni darbo užmokesčio lapeliai tik rodo šio pradinio individualaus administracinio sprendimo sukeliamas pasekmes laiko atžvilgiu ir gali būti laikomi patvirtinamaisiais individualiais administraciniais sprendimais [32].

54. Be to, primintina, kad remiantis suformuota jurisprudencija, kai konkurse dalyvaujantis kandidatas prašo peržiūrėti atrankos komisijos priimtą sprendimą, būtent peržiūrėjus kandidato situaciją priimtas sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas, nes po peržiūros priimtas sprendimas pakeičia pradinį atrankos komisijos sprendimą [33].

55. Galiausiai, kadangi manau, jog galimybę pareikšti ieškinį dėl ginčijamų dokumentų, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, iš esmės lemia tai, kad dėl informacijos teikimo apeliantams sekos ir bendro sprendimo įgyvendinimo sąlygų jų teisminė gynyba tapo neužtikrinta, mano nuomone, tikslinga atkreipti Teisingumo Teismo dėmesį į 2018 m. birželio 28 d. Sprendimo *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* taikymo sritį [34].

56. Dėl tam tikrų aspektų aplinkybės byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, gali būti panašios į tas, kuriomis grindžiamas apeliacinio skundo pirmasis pagrindas. Teisingumo Teismas nurodė, kad apeliantas gavo elektroninį laišką, kurį jis galėjo laikyti Europos Komisijos pranešimu apie jo pasiūlymo atmetimą [35], ir nežinojo, kad ji priėmė galutinį sprendimą po to, kai jis pareiškė ieškinį. Priešingai, nei Bendrasis Teismas, kuris tam, kad pripažintų šį ieškinį nepriimtinu, nusprendęs, kad jis pareikštas dėl elektroninio laiško, kurio rengėja nėra Komisija, ir kad aktas, dėl kurio pareikštas ieškinys, yra tik laikino pobūdžio [36], Teisingumo Teismas iš Bendrojo Teismo konstatuotų aplinkybių padarė išvadą, kad pastarasis, atsižvelgdamas į konkrečias nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir siekdamas apeliantei užtikrinti teisę į veiksmingą teisminę gynybą, turėjo pripažinti, kad Komisijai pareikštu ieškiniu [37] siekta, kad būtų panaikintas galutinis sprendimas.

57. Taigi tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė ne dėl ginčijamo akto laikino pobūdžio, o dėl to, kad apeliantė negalėjo nustatyti Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuris buvo galutinis vykdytos procedūros aktas, taip pat atsižvelgdamas į tai, kad ginčytame elektroniniame laiške buvo informacijos apie galimas teisių gynimo priemones ir kad jomis buvo pasinaudota nežinant apie įgyvendinimo sprendimą [38]. Šiuo aspektu šis sprendimas vertas ypatingo

[31] Žr. 1976 m. birželio 15 d. Sprendimą *Wack / Komisija* (1/76, EU:C:1976:91, 5 punktas).

[32] Žr. 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Tàpias / Taryba* (T-527/16, EU:T:2019:856, 37 punktas) ir 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *Lebedef ir kt. / Komisija* (F-110/11, EU:F:2012:174, 36 ir 37 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

[33] Žr. 2018 m. rugsėjo 5 d. Sprendimą *Villeneuve / Komisija* (T-671/16, EU:T:2018:519, 24 punktas).

[34] C-635/16 P, toliau – Sprendimas *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija*, EU:C:2018:510.

[35] Sprendimo *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* 66 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad „iš 2015 m. liepos 17 d. elektroninio laiško teksto, pateikto šio sprendimo 21 punkte, matyti, jog [Inovacijų ir tinklų programų vykdomoji įstaiga (INEA)] aiškiai *informavo bendrovę Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] apie tai, kad jos „pasiūlymas neperėjo <…> atrankos procedūros*". INEA pažymėjo, kad Komisijos sprendimo dėl projektų atrankos ir dotacijų skyrimo priėmimo *procedūra tebevyko*. Tačiau ji pridūrė, kad „*tuo menkai tikėtinu atveju, jeigu priimant šį sprendimą Jūsų pasiūlymo situacija pasikeistų, Jus informuosime atskirai elektroniniu laišku*". Vėliau [ši bendrovė] nei iš INEA, nei iš Komisijos negavo jokio kito elektroninio laiško šiuo klausimu". Pasviruoju šriftu išskirta mano.

[36] Žr. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (31, 34 ir 65 punktai).

[37] Žr. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (71 punktas).

[38] Žr. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (66–70 punktai).

dėmesio, nes jis rodo, kokios procesinės pasekmės kyla, kai nėra tikrumo dėl aktų pobūdžio ir taikymo srities, kiek tai susiję su jų teisinėmis pasekmėmis, kurias sukelia jų formuluotė ir kontekstas [39]. Todėl subsidiariai Teisingumo Teismui siūlau taikyti analogišką motyvavimą.

58. Iš visų šių argumentų darau išvadą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtinus apeliantų ieškinius dėl ginčijamų dokumentų panaikinimo dėl to, kad jie nėra aktai, dėl kurių galima pareikšti tokį ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.

59. Teisingumo Teismui siūlau nuspręsti, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas pagrįstas, panaikinti skundžiamą nutartį, ir tam nereikia nagrinėti subsidiarių apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų.

60. Vis dėlto, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų atmesti šį pirmąjį pagrindą, papildomai išanalizuosiu ir šiuos du likusius pagrindus.

B. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo teisės klaida, padaryta aiškinant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnį

1. Šalių argumentai

61. Grįsdami šį antrąjį pagrindą apeliantai iš esmės tvirtina, kad pareiškimai dėl ieškinio patikslinimo pateikti dėl aktų, dėl kurių poveikio iš pradžių ginčyti teoriškai laikini aktai tapo galutiniais. Todėl pripažinti šiuos pareiškimus nepriimtinais nelogiška, tai prieštarauja proceso ekonomiškumo principui ir yra atsisakymas vykdyti teisingumą.

62. Jie remiasi 2017 m. lapkričio 9 d. sprendimais *HX / Taryba* [40] ir *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija*, iš kurių matyti, kad Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnį reikia aiškinti taip, kad būtų užtikrinta veiksminga teisminė gynyba.

63. Be to, anot apeliantų, skundžiamos nutarties 68 ir 69 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad pareiškimuose dėl ieškinio patikslinimo aktai nurodyti nepakankamai aiškiai.

64. Parlamentas teigia, kad:

– šis pagrindas nesusijęs su E. Allione ir L. Torbesi [41], nepateikusiais pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo,

– galiausiai priimti sprendimai nepakeičia ginčijamų dokumentų ir Sprendime *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* padaryta išvada, grindžiama atleistina apeliantės klaida, šiuo atveju negali būti taikoma,

– dėl skundžiamos nutarties 68 ir 69 punktų pateikti argumentai nepagrįsti, nes Bendrasis Teismas aiškiai atskyrė galutinius Parlamento sprendimus ir kitus pareiškime dėl ieškinio patikslinimo nurodytus aktus, ir

[39] Šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:28, 6 ir 7 punktai). Generalinė advokatė nurodė, kad apeliantė Bendrajame Teisme pareiškė dar vieną ieškinį dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo panaikinimo, o Komisija rėmėsi tuo, kad jis pareikštas pavėluotai.

[40] C-423/16 P, EU:C:2017:848.

[41] Turėtų būti nurodytas E. Melandri, žr. šios išvados 18 punktą ir 12 išnašą.

– veiksmingos teisminės gynybos principas negali lemti Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnyje nustatytų priimtinumo sąlygų netaikymo.

2. Vertinimas

65. 2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Ispanija / Komisija*[42] Teisingumo Teismas priminė, kad:

– iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad šalių reikalavimai iš principo nekeičiami[43]. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnyje dėl ieškinio patikslinimo kodifikuota prieš tai suformuota jurisprudencija dėl galimų šio nekeičiamumo principo išimčių[44],

– šiame 86 straipsnyje numatyta, kad kai aktas, kurį prašoma panaikinti, visiškai ar iš dalies pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, prieš baigiantis žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies ieškovas gali patikslinti ieškinį, kad būtų atsižvelgta į šią naują aplinkybę, t. y. pakeisti ieškinio dalyką,

– kadangi 86 straipsnis nustato ieškinio nekeičiamumo principo išimtį, jis turi būti aiškinamas siaurai, ir

– tikslindamas ieškinį ieškovas turi nedviprasmiškai, pakankamai aiškiai ir tiksliai nurodyti ginčo dalyką ir reikalavimus, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita*. Todėl pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 4 dalies a punktą pareiškime dėl ieškinio patikslinimo, be kita ko, turi būti nurodyti patikslinti reikalavimai[45].

66. Bendrojo Teismo ir apeliantų grindžiant apeliacinį skundą nurodytoje jurisprudencijoje nenagrinėjami procesiniai klausimai, analogiški kylantiems dėl jų ieškinių.

67. Skundžiamos nutarties 66 punkte nurodant nutartis dėl nepriimtinumo tik primenami taikytini principai, bet nepateikta nagrinėjamu atveju reikšmingų pavyzdžių. Iš tikrųjų 2015 m. sausio 14 d. Nutartyje *SolarWorld ir kt. / Komisija*[46] Bendrasis Teismas nusprendė, kad ieškiniai nepriimtini, nes nėra suinteresuotumo pareikšti ieškinį, o 2019 m. lapkričio 21 d. Nutartyje *ZW /EIB*[47] – nes pareikšti pavėluotai.

68. Kiek tai susiję su apeliantų nurodyta jurisprudencija, bylos, kurioje priimtas 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *HX / Taryba*[48], faktinės aplinkybės nepanašios. Per teismo posėdį HX atstovas sužinojo apie tai, kad priimtas aktas, iš dalies pakeičiantis ginčijamą aktą, dėl kurio pareikštas

[42] C-114/17 P, EU:C:2018:753, 52–54, 56 ir 59 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija.

[43] Žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvadą byloje *Ispanija / Komisija* (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 40 punktas), kurioje priminta: „Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte reikalaujama, kad ieškovas ieškinyje nurodytų ginčo dalyką. Iš esmės vykstant procesui bylos šalis negali pakeisti ginčo dalyko, o ieškinio pagrįstumas turi būti vertinamas tik pagal ieškinyje, kuriuo pradėta ši byla, nurodytus reikalavimus“. Šiuo aspektu generalinė advokatė E. Sharpston remiasi 2010 m. lapkričio 11 d. Sprendimu *Komisija / Portugalija* (C-543/08, EU:C:2010:669, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[44] Dėl šio aspekto žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvadoje byloje *Portugalija / Komisija* (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 42 punktas ir 23 išnaša) pateiktus patikslinimus. Joje taip pat priminta, kad taip sprendžiamas klausimas dėl aplinkybės, kad ginčijamo akto rengėjas tą aktą gali iš dalies pakeisti nagrinėjant bylą Teisingumo Teisme ar jį pakeisti kitu aktu, kad sutrikdytų vykstantį procesą.

[45] Dėl šio 2015 m. į Bendrojo Teismo procedūros reglamentą įtraukto formalaus reikalavimo žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvadą byloje *Ispanija / Komisija* (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 43 punktas ir 24 išnaša, kurioje priminta, kad Bendrasis Teismas ieškovui leido pakeisti ieškinį per teismo posėdį).

[46] T-507/13, EU:T:2015:23.

[47] T-727/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:809.

[48] C-423/16 P, EU:C:2017:848, 21 punktas.

ieškinys, ir dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento versijos proceso kalba netikslumų jis rašytiniu dokumentu nepatvirtino savo noro patikslinti reikalavimus per tą teismo posėdį. Teisingumo Teismas nusprendė, kad Bendrasis Teismas turėjo pranešti apie klaidą ieškovui ir suteikti galimybę ją ištaisyti.

69. Byloje, kurioje priimtas nurodytas antrasis sprendimas, t. y. Sprendimas *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija*, Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio taikymo sąlygų [49].

70. Atsižvelgdamas į šio 86 straipsnio formuluotę ir aplinkybių, kuriomis galima patikslinti iš pradžių Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, nemanau, kad į jo taikymo sritį galima įtraukti atvejus, kai ieškovas neteisingai įvertina akto, kurio teisėtumą ginčija, taikymo sritį.

71. Iš tikrųjų, nors skiriu ypatingą dėmesį tam, kad Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsniu siekiama tenkinti proceso ekonomiškumo reikalavimą, t. y. suteikti ieškovui galimybę išvengti naujo ieškinio pareiškimo Bendrajame Teisme iškeliant atskirą bylą, mano pastabos grindžiamos ginčo dalyko pakeitimu pareiškime dėl ieškinio patikslinimo, kurį Teisingumo Teismas pabrėžė 2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* [50].

72. Šis pradinio ieškinio pakeitimas pateisina ypatingą dėmesį rungimosi principu pagrįsto proceso paisymui [51]. 86 straipsnyje nurodytais formaliais reikalavimais siekiama šio tikslo.

73. Nors galima pripažinti, kad šių reikalavimų lygis gali būti pritaikytas atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas aktas gali būti netiesiogiai nustatytas iš ieškinyje pakartotų nuorodų ir visų jame nurodytų argumentų ir kad ieškinys, formaliai pareikštas dėl akto, kuris yra aktų viseto dalis, prireikus gali būti laikomas pareikštu ir dėl kitų aktų [52], manau, jog Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio taikymo reikalavimai turi būti griežtai taikomi tik tais atvejais, kai galutinis sprendimas buvo pakeistas.

74. Kitaip tariant, šio 86 straipsnio nuostatos negali būti aiškinamos siekiant pašalinti abejones dėl ginčijamų aktų pobūdžio ir taikymo srities, kurias lemia jų formuluotė ir kontekstas; mano nuomone, atsižvelgiant į tokias aplinkybes tik sąvokos „aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį“ aiškinimas užtikrina veiksmingą teisminę gynybą ir gerą teisingumo vykdymą [53].

75. Remdamasis visais šiais argumentais manau, jog apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti, nes Bendrasis Teismas, teisingai taikydamas Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, nusprendė, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnį ir po to, kai Parlamentas pateikė nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus, apeliantų, išskyrus E. Allione ir L. Torbesi bylose T-396/19 ir T-437/19, pateikti pareiškimai dėl ieškinio patikslinimo, kuriais siekiama, kad būtų panaikinti visi kiti preliminarūs, parengiamieji, paskesni ar susiję su sprendimo projektais aktai, dokumentai ar pranešimai, yra nepriimtini.

[49] Šiuo klausimu taip pat žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvadą byloje *Ispanija / Komisija* (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 36 išnaša).

[50] C-114/17 P, EU:C:2018:753. Žr. šios išvados 65 punktą.

[51] Žr. 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimą *HX / Taryba* (C-423/16 P, EU:C:2017:848, 23 punktas).

[52] Žr. 2020 m. liepos 8 d. Sprendimą *Neda Industrial Group / Taryba* (T-490/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:318, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[53] Žr. šios išvados 55–57 punktus.

C. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo rungimosi principo pažeidimu ir teisės klaida, padaryta taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 126 straipsnį

1. Šalių argumentai

76. Apeliantai tvirtina, kad:

– Bendrasis Teismas jiems turėjo leisti pateikti atsiliepimą į Parlamento pateiktą pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą tiesiogiai arba antrą kartą keičiantis pareiškimais ir

– Bendrojo Teismo sprendimai nagrinėti nepriimtinumu grindžiamus prieštaravimus nagrinėjant bylą iš esmės ir Parlamentui siųsti prašymai pateikti pareiškimus įrodo, kad ieškinių nepriimtinumas nebuvo akivaizdus.

77. Parlamentas teigia, kad:

– šis pagrindas nesusijęs su E. Allione ir L. Torbesi[54], nepateikusiais pareiškimų dėl ieškinio patikslinimo,

– iš Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 6 dalies matyti, kad Bendrasis Teismas gali savo iniciatyva tikrinti pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo priimtinumą ir jam nereikia gauti ieškovų pastabų, ir

– Bendrasis Teismas bet kada gali priimti sprendimą dėl ieškinio nepriimtinumo pagal šio reglamento 126 straipsnį ir kad anksčiau priimti procesiniai sprendimai neturi jokios reikšmės.

78. Atsakydami į Teisingumo Teismo raštu pateiktą klausimą dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 6 dalies svarbos, kiek tai susiję su rungimosi principo pažeidimu, apeliantai teigia, kad ši nuostata, pagal kurią Bendrajam Teismui suteikta galimybė vertinti pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo priimtinumo sąlygas, neužkerta kelio taikyti pagal analogiją šio reglamento 130 straipsnio 4 dalies, siekiant gauti ieškovo pastabas dėl atsakovo pateiktų argumentų jo pateiktam nepriimtinumu grindžiamam prieštaravimui pagrįsti. Parlamentas pabrėžė, kad Bendrasis Teismas laikėsi rungimosi principo, jam nustatydamas terminą atsiliepimui dėl pareiškimų dėl ieškinio patikslinimo pateikti ir priėmė sprendimą dėl jų priimtinumo, atsižvelgdamas į savo jurisprudenciją, tačiau nesirėmė jo pastabose pateiktais argumentais, primintais skundžiamos nutarties 65 punkte.

2. Vertinimas

79. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad „[p]irmininkas nustato terminą, per kurį atsakovas gali pateikti atsiliepimą į pareiškimą dėl ieškinio patikslinimo, tačiau tai netrukdo Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl šio pareiškimo priimtinumo“.

[54] Turėjo būti nurodytas E. Melandri, žr. šios išvados 18 punktą ir 12 išnašą.

80. Šio reglamento 130 straipsnio, susijusio su prieštaravimais, dėl kurių priimamos nutartys, 4 punkte nurodyta, kad, kai tik atsakovas atskiru dokumentu į Bendrąjį Teismą kreipiasi su prašymu priimti sprendimą dėl nepriimtinumo nepradėjus bylos nagrinėti iš esmės, pirmininkas nustato terminą, per kurį ieškovas gali raštu nurodyti savo pagrindus ir reikalavimus.

81. Šiuo atveju skundžiamos nutarties 20 punkte nurodytose pastabose, pateiktose pagal to reglamento 86 straipsnio 6 dalį, Parlamentas rėmėsi pareiškimų dėl ieškinio patikslinimo nepriimtinumu. Iš šios nutarties 21 punkto matyti, kad tos pastabos buvo perduotos apeliantams po to, kai jie pateikė savo pastabas dėl Parlamento pateiktų tų ieškinių nepriimtinumu grindžiamų prieštaravimų, o tai patvirtina apeliantų atsakymo į Teisingumo Teismo klausimą 3 išnašoje pateikta informacija.

82. Visų pirma, reikia priminti, jog pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį ieškinį ir atsiliepimą į ieškinį galima papildyti ieškovo dubliku ir atsakovo tripliku, nebent Bendrasis Teismas nusprendžia, kad antrą kartą pasikeisti pareiškimais nebūtina, nes bylos medžiaga yra pakankamai išsami. Pagal šią nuostatą priimamas Bendrojo Teismo sprendimas leisti ieškovui pateikti dubliką arba neleisti priskiriamas Bendrojo Teismo diskrecijai [55].

83. Antra, reikia pabrėžti, kad remdamasis būtent Bendrojo Teismo procedūros reglamento 126 straipsniu Bendrasis Teismas nusprendė, kad pareiškimai dėl ieškinio patikslinimo akivaizdžiai nepriimtini.

84. Taigi pagal šią nuostatą Bendrasis Teismas, savo iniciatyva ar remdamasis atsiliepime jam pateiktomis pastabomis, nagrinėdamas ieškinio priimtinumą, gali nuspręsti, kad jis akivaizdžiai nepriimtinas ir nepateikti šalims savo vertinimo aptarti; jis gali tai padaryti bet kuriuo proceso metu.

85. Vadinasi, jeigu ieškovas mano, kad Bendrasis Teismas netinkamai taikė tą nuostatą, jis turi ginčyti pirmosios instancijos teismo atliktą šios nuostatos taikymo sąlygų vertinimą [56]. Reikšmingi tik pagrindai, pateikti dėl Bendrojo Teismo nustatyto nepriimtinumo motyvavimo.

86. Šiuo atveju Bendrojo Teismo sprendimas grindžiamas suformuota jurisprudencija, priminta skundžiamos nutarties 66 punkte. Šis motyvavimas skundžiamas apeliacinio skundo antruoju pagrindu.

87. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismui siūlau atmesti apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

D. Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

88. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręs panaikinti skundžiamą nutartį, reikia kelti klausimą dėl Teisingumo Teismo galimybės pačiam išnagrinėti bylą.

[55] Žr. 2020 m. sausio 15 d. Nutartį *BS /Parlamentas* (C-642/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:32, 5 punktas (generalinio advokato P. Pikamäe nuomonės 7 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija)).

[56] Žr. 2020 m. sausio 15 d. Nutartį *BS / Parlamentas* (C-642/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:32, 5 punktas (generalinio advokato P. Pikamäe nuomonės 10 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija)).

89. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad, jeigu Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

90. Šiuo atveju Teisingumo Teismas šioje bylos stadijoje negali priimti sprendimo dėl esmės dėl apeliantų Bendrajame Teisme pareikštų ieškinių, nes pastarasis nusprendė tik dėl Parlamento pateikto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

91. Vis dėlto Teisingumo Teismas turi reikiamą informaciją galutiniam sprendimui dėl šio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo priimti [57].

92. Taigi Teisingumo Teismui siūlau nuspręsti, kad reikia atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pateiktą remiantis tuo, kad dėl ginčijamų dokumentų negali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo.

93. Vadinasi, reikia grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad išnagrinėtų apeliantų ieškinius dėl ginčijamų dokumentų panaikinimo.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

94. Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti bylinėjimosi apeliaciniame procese Teisingumo Teisme išlaidų klausimo nagrinėjimą.

VIII. Išvada

95. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

– panaikinti 2020 m. liepos 3 d. Europos Sąjungos Bendro Teismo nutartį *Tognoli ir kt. / Parlamentas* (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 ir T-477/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:302),

– atmesti Europos Sąjungos Bendrajame Teisme Europos Parlamento pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą,

– grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad priimtų sprendimą dėl C. Tognoli ir kitų apeliantų reikalavimų panaikinti 2019 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento Generalinio finansų direktorato (GD) Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo raštus dėl jiems mokamos pensijos dydžio pakeitimo po to, kai 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojo *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba, Italija) Sprendimas Nr. 14/2018, ir

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

[57] Žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimą *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 98 punktas) ir 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 78 punktas). Taip pat žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimą *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 128 punktas).